

af de to Forslag man foretrækker; men jeg vil ikke stemme for, at noget af dem, hverken dette eller det ved 2den Behandling vedtagne, gaaer ud som Forsfatningslovforslag.

Formanden: Der behøver vistnok ikke derom at finde nogen Discussion Sted. Jeg har yttret, at, naar man insisterer derpaa, saa skal en dobbelt Afstemning finde Sted; men det forekommer mig, at Afstemningen var saa simpel, at man meget let maatte kunne overse den, og at Afstemningen kunde skee under Et.

Ordføreren: Det vil være let for de ærede Herrer at overse, hvorledes Sagen nu staaer. Her foreligger som Hovedforslag det, som af Thinget blev vedtaget ved 2den Behandling. Der foreligger som Ændringsforslag det Forslag, som, efter nu at være fuldstændig redigeret, er fremlagt som Udvalgets flertals Forslag til 3die Behandling. Disse Forslag ere hinanden saa nær, at man gjerne kan sige, at der ingen væsentlig Forskiel er paa dem. Det nye Forslag giver en Grundlov om Indskrænkning i Grundloven af 5te Juni; Hovedforslaget giver en Lov om Forandringer i samme Forslag. § 1 siger, hvorledes der skal overgaaes til Forandringer, og § 2 svarer i den Henseende dertil, at de begge to tilveiebringe en Begrændsning for de særlige og sælles Anliggender, men pga modsat Maade. Den nye § 2, som staaer i det til 3die Behandling fremlagte store Ændringsforslag, gaaer løs paa at fastsætte, hvilke Gjenstande der skal henhøre under Forsfatningen for de særlige Anliggender, hvorimod § 2, som er vedtaget ved 2den Behandling og staaer i Hovedforslaget, fastsætter, hvilke Gjenstande der skal høre op at ligge under Grundlovens særlige Omraade, naar Fællesforsfatningen træder i Kraft. § 3 er en ny Paragraph, som er indskudt i begge Forslagene efter den Afstemning, som har fundet Sted ved anden Behandling. § 4 i det nye Forslag er en fuldstændig Udvikling af, hvad der skal forstaaes ved særlige Anliggender, og finder sin tilsvarende Anmydning tildeels i §§ 5 og 6 i det ved 2den Behandling antagne Hovedforslag. — § 6, som vi nu have i det nye Forslag, svarer paa en vis Maade og temmelig fuldstændig til § 6 saaledes, som den er

voteret til 2den Behandling i Hovedforslaget, og § 5 svarer i alt Væsentligt til det, vi kalde den 2den Afdeling af Hovedforslaget, dog med en Forskiel, navnlig med Hensyn til det andet Alternativ, der er undergaaet en Forandring, som gjør det endnu lettere fra Regeringens Side at fyldestgjøre Fordringerne med Hensyn til Fællesforsfatningen. Det er den Sammenligning mellem de 2 Forslag, som maa gjøres, og her er, som ogsaa udtalt, Forskiellen forhaanden uden Hensyn til hvilke, af disse der ere de bedste; de fyldestgjøre begge to den samme Fordring uden Hensyn til, hvilket der er det Bedste, og det forekommer mig ogsaa uden Hensyn til den Beslutning, som Udvalget har taget forud for 3die Behandling; men det ligger tydeligt for efter de Afstemninger, vi nu ere komne til, at vi bør antage det nye Forslag for derved end yderligere at bevise fra Rigsdagens Side, at den ikke har lagt den mindste Hindring i veien for, at Regeringen har kunnet føre Sagen den Vej, som den i alt Væsentligt har forlangt. Ved denne ene Grund vil jeg i dette Dieblif blive staaende.

Monrad: Jeg skal aldeles slutte mig til den ærede Ordfører og tilraade Thinget at vedtage dette Ændringsforslag, der efter min Mening har adskillige Fordele, der ville lette dets Antagelse. Det maa være mig tilladt til disse Uttringer at føle et Par personlige Bemærkninger. Jeg føler en saa levende Glæde over at samstemme med det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgfreds (J. A. Hansen), saavel ved Begyndelsen af denne Sags Forhandling, som ogsaa nu ved dens Slutning, at denne Glæde formilder det smertelige Indtryk, som hans Uttringer ellers vilde have gjort paa mig. Jeg kan ikke nægte, at jeg troer, at, naar han mener at kunne finde en Modsigelse i mine Uttringer om denne Sag ved dens 1ste og 3die Behandling, saa ligger det i den Egenkab, som der er ved hans Skarpsindighed: at han undertiden seer det, som ikke er tilføede. Jeg skal overlade de ærede Medlemmer at sammenligne disse Uttringer af mig, og de ville vist med mig blive enige om, at det er en Egenkab ved den ærede Rigsdagsmands Skarpsindighed, at see det, der ikke finder Sted. Det vil man